

nju je, so cžim wjazn jedyn Mich so we swojich Wustawow prozowat je, cžim wjazn won so modlit je, a cžim twardzijo won so poszif je, cžim horje won so temu Evangelionej pschečiwi, dñj so to same sapocžnje. To je schak jena wulka Čiwjela, a psches Mjeru žadane Wešchnje!

To je to same schtož Simeon tudn praji: O! reknie won: Ton Sswjet steji tudn we wobimaj Kneistwomaj, we Duchownem a we Sswjetnem, we tej najreniszej Čzesczi, won wedze jene Ži wenje polne dobrzych Pocžinkow, a da ſebi cžeschko pschindž, tak so kojdy ujeni, so ſu lutzi Ģandželjo a Bože Džeczi, tej wulkej Sswjatoszje a Mudroszje dla: Nichto nemože, a tejsch nochze, to wjericz, so bes tajkim Poladanjom tajke wulke ſte Pocžinki a schkodnym Ģyd tsi, wſchizn Ludžjo budža psches to jako ēBlaſnej ſežineni. Tudn we tym ſchjerokim Sswjeczi žadyn Rumſcht neje, kotrž by to widžicž aby roſudžicž mol, hacž jeno tu te Prjedowanje wot Krystuha, a to ſwiate Evangelion, to pschedžije tajke įhdojte Brjode, so može kojdy widžicž, kajki Merjad a ſchodon Ģyd sa nim tsi. Pschetož tak borsy tajke Prjedowanje we Sswjeczi klinči, da ſo tajzy pječni Ludžjo roſtobia, te dom ſwjecza ſo tajzy reni Sswieczi na tajke Waschnje, ſo ſo pscheradža, a psched zlym Sswjetom widžicž dadža, ſo ſu we Gruntci Pschitlodnizn a Stosznizn. Njekotry pječny Fierschta je, kotrž je woſoko ſMudroszju a ſRosomom

wobdareny, a ſebi wutrobnje žada ſwojemu Ludu prawje prjockſtacž, neje laſomny, ani Wopistwu a Wobjranſtwu podatn ſhyschi a ſudži tych kudzych Podanow Wieze ſam, a pschiladije ſam, ſo by to Knejstwo we Kraju prawiye wedžene bylo, a ſo nikomu žana Kschinwa nestala, je pschi tem potziwn a cžisty Mandželsti, ſtrotkim, dy by jedyne jeneho Čloweka ēSastojnstwu wuswolicž dyrbjat, da by ſebi tajkeho Knesa wuswolit, wot kotrehož ſo ſWjernoszju kwalicž može, ſo je roſomny, fronnny a ſwiaty Fierschta, woſebje dñj je rachnowacž čzemny po starem Waſchnju a Poladanju we Podjanſtwi, džejž psches Modlenje, Posczenje, Muſyrnosz, psches Matvarenje Voltarjow, Kapellow, Zyrkiwjom, a psches wſchelake nowe Bože Sſlužbe, ſdobrem Prjockwſacžom, tym Ludžiom, te Hubi roſdaſwene budža.

Ale daj temu Evangelionej pschindž, da budžesč namakacž, ſo tejsch nicžo psched Bohom na tajkimi kwalobnimi a fromynnui Knežimi neje knamakanju, hacž Hejchlerſtwo. Wonu je tejsch we ſskutku wopokasaju, ſežinju ſo ſurowi Mordarjo, kij newinowatu Krej pschelija, ſe ſtym ſchtukami wokolo kodža, a teho Evangeliona dla, wot jeneho Rjecha do druhoho ſapanu, a wſchitko ſpnttaju, ſo bydu je ſadžewali a pedužnli. Kajž ſu je Kral Saul, Ahas, a druhu cžinili. So prajicž dyrbinny: Schtu by ſebi tejsch to pomyslicž dyrbjat, ſo tajki wulki Rjech ſa taj-

Eim